

Tulevaisuus edessä

*”Ei murhetta kun vain olla saan, mä Herran lapsena aina.
Kun hän mua johtavi armossaan, niin eivät kuormani paina.
On kätkössä multa huominen, ei palaa eilinen päivä. Vaan tänään
seurassa Jeesuksen, jää kauas huolien häivä.”*

3/2024

Hengelinen laulukirja 339

Kuva: Benjami Hautanen

28.1.2024 Hannu Rätty

1. Tess. 2:13

”Ja sen tähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan niin kuin se totisesti on Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä jotka uskotte.”

Raamatun kirjastossa on 66 kirjaa. Sana tulisi olla keskeisenä elämässämme.

Uskoon tulon prosessi tapahtuu Raamatun sanan kautta, Ilm. 3:20: *”Sanan kautta kasvasimme pelastukseen...”*

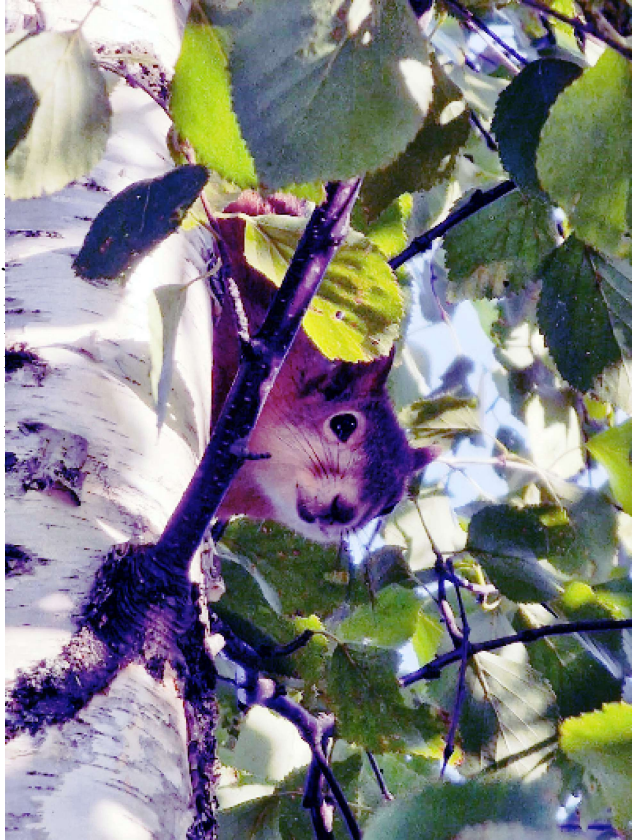
Sana on sinua lähellä,
Sana on suussasi,
Sana on sydämessäsi.

Hannu myönsi, että kun hän alkaa puhumaan, Sanan pitää ensin elää hänelle. Hän luetteloi, mitä Raamatun mukaan Sana on meille.

Sana on peili, kuvastin.

Sana on tuli.

Sana on miekka, tunkee lävitse.

Sana on vasara, kalliotkin murtava.

Sana on elävä, voimallinen.

Sana on siemen.

Sana on vesi, puhdistaa veden kautta Sanalla pesten.

Sana on valo, valkeus.

Sana on tuonut meille siunauksen ja sivistyksen.

Ella sisäoppilaitoksessa

”JEESSUS OI, JEESSUS OI, JEESSUS OI, JEESSUS OI”, kaikui Sariannan radiosta koko asuntolan täydeltä! Tällaista tilannetta ei kukaan ollut osannut odottaa, ei edes Ella! Tämä yksi ainoa nimi riitti antamaan hänelle sen voiman, jota hän tässä tilanteessa tarvitsi.

Sarianna selvisi hämmennyksestä ensimmäisenä: ”Jotakin jeesustelijoita”, hän sanoi halveksivasti.

”Älkää istuko siellä missä pilkkaajat istuvat”, kaikuivat Ellan mielessä tutut Raamatun sanat. Koska hänen rintapieleensä oli kiinnitetty laatta ”Jeesus rakastaa sinua”, hänen velvollisuutensa oli tässä vaiheessa poistua paikalta.

Sariannan etsiessä radiosta uutta kanavaa, Ella totesi: ”minä taidankin jo lähteä huoneeseen”, ja poistui paikalta. Sivusilmällä hän näki jähmetyneet tytöt, jotka äärimmäisen vakavina tuijottivat eteensä säikähtänyt katse silmissään - mutta Ella hymyili helpottuneena. Jumala oli tullut hänen avukseen! Hän ei ollut yksin, vaan Jumala johdatti tilanteita asuntolan seinien sisäpuolella. Erottautumalla joukosta, hän oli tunnustanut uskonsa. Nyt se oli tehty!

Keittiöstä kuului radion pauhina ja Ella uskalsi käynnistää oman mankkansa. Hän painoi korvan kiinni kaiuttimeen, voidakseen kuulla edes vähän omaa musiikkiaan, sillä hänen

mankkansa volume oli niin pienellä että laulujen sanat erottuivat juuri ja juuri, jos korva olisi aivan kiinni kaiuttimessa. Hän säpsähti jokaista ääntä huoneensa oven takana ja tästä eteenpäin Ellan ympärille laskeutui läpitunkeva yksinäisyys.

Mutta elämä oppilaitoksessa jatkui ja seuraavana päivänä pihamaa täytyi pirteistä tytöistä ja pojista. Jokaisella oli päällään enemmän tai vähemmän istuvat työhaalarit, ja opettaja lähti viemään uusia oppilaita työpisteisiin, sillä oppilaat itse rahoittivat opintonsa tekemällä puolet opiskeluaajasta töitä.

Osa oppilaista pääsi tomaattihuoneelle, jossa oli meneillään sadonkorjuupäivä. Kypsät tomaatit kerättiin astioihin, vialliset ja puolikypsät lajiteltiin kakkosluokkaan. Velvollisuudet kuitenkin unohtuivat pian, koska oppilaat keksivät itselleen mukavempaa puuhaa. Tulipunaiset tomaatit sinkoilivat paksujen, taipuisten varsien välistä puolin ja toisin, sillä tomaattihuoneelle oli äkisti puhjennut sota! Ilon ollessa ylimmillään, opettaja saapui paikalle tarkistamaan työn jälkeä. Tilanne vakavoitui kerrasta ja oppilaat jatkoivat yllättävän innokkaina kesken jäänyttä poimintaa. Vain Sanna pälyili ympärilleen etsien puukkoa, joka oli joutunut hukkaan pommittaessaan mädäntyneillä tomaateilla uutta tuttavuuttaan, Topia.

Kuva: ”Jaana”

Sanna huolestui turhaan, sillä koulu-päivän päätyttyä Topi työntyi sisälle tyttöjen asuntolaan. Hän oli napannut Sannan puukon talteen ja sai siitä hyvän syyn tulla tyttöä tapaamaan, sillä Topi ja Sanna olivat saman ikäisiä, viisitoista vuotiaita. Topista tulikin pitkäksi aikaa vakio vieras tyttöjen asuntolaan.

Elämää naapurikaupungissa

Pieni kaupunki kylpi aamuauringon säteissä ja ympärillä kohoavassa metsikössä oli nähtävänä syksyn värejä. Navakka pohjoistuuli muistutti hiljalleen lähestyvistä talvesta.

Jaana pakkasi koulukirjansa reppuun ja valmistautui lähtemään lukion oppitunnille, mutta tunsikin olonsa epävarmaksi. Hän oli tullut muutama vuosi sitten uskoon, ja merkittävä rauha oli täyttänyt hänen sydämensä. Monet kipeät asiat olivat saaneet lempeän, lohduttavan ja hoitavan kosketuksen Jumalan läsnäolossa, eikä sen jälkeen mikään ollut kuten ennen. Elämä oli muuttunut jännittäväksi ja tarkoitukseksi, ja sydämen täytti halu toteuttaa elämässä Jumalan suunnitelmaa. Juuri se teki Jaanan olon nyt levottomaksi sillä hän tunsikin selvästi, että hänen pitäisi olla jossakin muualla

kuin missä nyt oli.

Hän oli juuri aloittanut lukion kolmannen luokan ja tänä vuonna olisi kauan odotetut ylioppilaskirjoitukset, jotka mahdollistaisivat hänelle pääsyn parempiin ammatteihin. Miten hänen sukulaisensa ja ystävänsä suhtautuisivat siihen, jos hän tässä vaiheessa keskeyttäisi lukion? Silloin olisi takana kaksi täysin hukkaan heitettyä lukiovuotta! Olihan siinä toki ollut yleissivistävää opetusta elämänvarrelle, mutta varsinainen tavoite jäisi saavuttamatta, jos tässä vaiheessa keskeyttäisi koulunsa. Huolimatta siitä, että hän ymmärsi mielessä pyörivän suunnitelmansa olevan täysin järjetön, mikäkin järjellinen ajattelu ei poistanut sisäistä vaikutusta, että hänen pitäisi juuri nyt olla naapurikaupungin sisäoppilaitoksessa!

Jaana heitti repun selkään, avasi kodin ulko-oven ja käveli autolle. Saab käynnistyi vaivattomasti ja pian se hävisi vilkkaan maantien aamuruuhkaan. Edessä olisi jälleen yksi tavallinen opiskelupäivä lukiossa. Mutta sitä Jaana ei ajatellut, sillä juuri nyt hän tunsikin entistä voimakkaammin, että häntä tarvittiin jossakin muualla!

Jatkuu seuraavassa numerossa....

SEURAKUNNAN TULEVAT TILAISUUDET 2024

Su 3.3. klo 16 Seurakunnan ehtoollinen, Jorma Uimonen

Ma 4.3. klo 18 Naistenkerho

Su 10.3. klo 16 Esko Taipale

Pe 15.3. klo 18 Miestenilta, Luterilainen srk.

Su 17.3. klo 16 Heikki Hedman

Su 24.3. klo 16 Merja Hautanen ja Juhani Ilomäki (laulajat noin klo 15.15)

Su 31.3. klo 16 Lassi Toivakka

Su 7.4 klo 16 Seurakunnan ehtoollinen, Päivö T. Juntumaa

Lisäksi torstaisin kristittyjen yhteinen rukouspiiri klo 19 (seurakuntatalon kokoushuone).

Seurakunnan Kotisivut internetissä ja srk:n yhteystiedot: jalasjarvi.svk.fi
Sivustolla AJANKOHTAISTA aiheena; Maailmanloppu 2028?

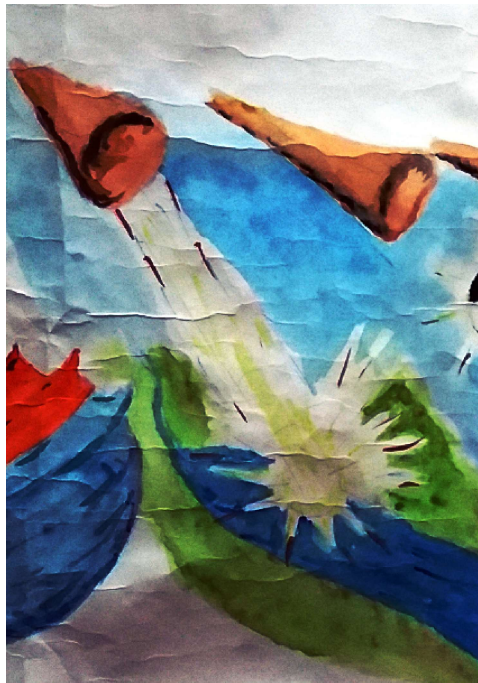
Halutessasi voit tilata kerran kuukaudessa 5-10 min kestävän lasten pyhäkoulun whatsappin kautta, ota yhteyttä: merja.pirkko.hannele@gmail.com

KUUKAUDEN KYSYMYS

Joko kolmas pasuuna on puhaltanut?

Ilm. 8:10-11

Tsernobylin ydinvoimalaonnettomuus tapahtui 26. huhtikuuta 1986. Tsernobyli tarkoittaa suomeksi Koiruoho, mikä sai Raamatun tutkijat epäilemään, puhalsiko tuolloin kolmas pasuuna. Ydinvoimalaonnettomuudesta aiheutunut radioaktiivinen laskeuma pilasi paljon vesistöjä. Esimerkiksi Kivijärvelle tuli voimakas laskeuma ja vielä vuosia tapahtuman jälkeen tehtiin mittauksia joiden mukaan järven kalaa ei ollut hyvä käyttää ainakaan kovin paljon. Myös sinilevä alkoi levitä. Alueilla joille laskeuma tuli, kuoli syöpään lyhyellä aikavälillä paljon ihmisiä. Pitkällä aikavälillä vaikutukset kohdistuivat miljooniin ihmisiin. Nimensä ja tapahtuma kuvausten perusteella on aihetta kysyä, puhalsiko kolmas pasuuna vuonna 1989?

Piirros: Paavo Tynni